

یادداشت

تداوم اعتراضات و تحکیم تشکیلات راه رسیدن به مطالبات

صادق کار

در دوم دیماه بار دیگر معلمان و فرهنگیان شاغل و بازنشسته به فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان برای برگزاری تجمع های مطالباتی خیابانی جهت رسیدن به خواسته هایشان پاسخ مثبت دادند و بنا به گزارش سازمانگران اعتراضات در ۱۰۴ شهر بزرگ و کوچک به خیابان آمدند و مصممانه تر از پیش بر خواسته های خود پای فشردند و بر ادامه اعتراضات شان تا رسیدن به خواسته هایشان تاکید کردند.

حرکت اعتراضی گسترده دوم دی در شرایطی رقم زده شد که قبل از آن موجی از تهدید و احضار و بگیر به بند علیه معلمان و فرهنگیان و شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان این تشکل مستقل و مبارز فرهنگیان که بیشترین نفوذ و پایگاه و ظرفیت بسیج و سازمان دهی در میان فرهنگیان را دارد از طرف نیروهای امنیتی برای وادار کردن شورای هماهنگی به پس گرفتن فراخوان و لغو تجمع های اعتراضی به راه افتاده بود.

تصور حکومت و دولت بر این بود که می توانند با سرهمبندی کردن طرح رتبه بندی و آزاد کردن رسول بدقی در میان فرهنگیان نفاق بیندازند و تظاهرات خیابانی را بی رونق نمایند، اما این تصور که در میان رهبران تشکلهای وابسته هم وجود داشت و روی آن مانور می دادند غلط از کار درآمد.

در این مدت تعداد زیادی از رهبران تشکلهای وابسته به جناح های حکومت نیز که در میان معلمان فعالیت می کنند و مخالف اعتراضات خیابانی جهت فشار به حکومت برای کسب مطالبات معلمان هستند، به انحاء مختلف تلاش کردند مانع از انجام اعتراض دوم دیماه شوند. بعضا نیز همزمان با تهدیدات روزی نامه های وابسته به نیروهای سرکوبگر علیه شورای سازماندهی با آنها هم زبان شدند و همان رویه را در پیش گرفتند.

با وجود این همه تهدیدات و فشارها و برحذر باشها، شورای رهبری منتخب تشکلهای صنفی تصمیم به دادن فراخوان خیابانی گرفت و حاضر به پس گرفتن و لغو آن نشد.

پس گرفتن فراخوان و لغو تظاهرات در واقع از هر لحاظ به ضرر معلمان و ضربه ای به شورای هماهنگی و مشی مبارزاتی و اعتبار آن بود. نتیجه اعتراضات اما بر اعتبار و مشی درست این تشکل افزود و مخالفان آن را در موقعیت دشوارتری قرار داد.

اعتراضات گسترده دوم دیماه فرهنگیان آزمون دیگری بود برای سنجش موقعیت تشکلهایی که خیابانی کردن مبارزه مطالباتی را موثرترین شیوه رسیدن به مطالبات فرهنگیان می دانستند و تشکلهایی که همچنان با وجود بی سرانجام ماندن سیاست چانه زنی با بالایی ها و پرهیز از به صحنه آوردن معلمان بر ادامه رویه غلط خود اصرار داشتند.

حضور گسترده معلمان و فرهنگیان نشان داد که تمایل غالب در میان فرهنگیان در جهت رویکرد شورای هماهنگی است و این تشکل مستقل از پایگاه نیرومند غیر قابل قیاسی با سایر تشکلهای در میان فرهنگیان برخوردار است. موقعیتی که به شورای هماهنگی امکان می دهد به رغم همه موانع ظرف دو هفته دو اعتراض نیرومند و گسترده را سازمان دهد.

موفقیت و گسترده‌گی پایگاه این تشکل البته تنها به واسطه اتخاذ مشی مبارزه خیابانی نیست. پایبندی تزلزل ناپذیر شورا به منافع و حقوق معلمان و فرهنگیان و همچنین عدالت آموزشی است. عدالت آموزشی که در تجمع های اعتراضی روز گذشته تاکید بیشتری روی آن شد، حلقه واسطه ارتباط بین دانش آموزان و اولیای آن یا به واقع با اکثریت بزرگ جامعه است که از بی عدالتی آموزشی در رنجند. شورای هماهنگی تا کنون هزینه بسیاری برای کسب چنین موقعیتی داده است. تحمل ده‌ها سال زندان، صدها اخراج و تبعید و تعدیل و تحمل فشارهای سخت دیگر بخشی از هزینه هایی هستند که رهبران و اعضای آن تا کنون بواسطه ایستگاری روی استقلال و پایبندی به منافع معلمان و فرهنگیان و دانش آموزان و مشی مبارزاتی خود پرداخته‌اند و در حال پرداختن هستند.

این تشکل بر خلاف تشکلهایی وابسته به جناح های قدرت که با سکوت و بعضا حمایت آشکار از سیاستهایی که موجب بی عدالتی و افت کیفیت آموزش شده است و حمایت از خصوصی سازی امر آموزش که همه ساله موجب بیرون رانده شدن عده بیشتری از چرخه آموزش و طبقاتی و تبعیض آمیزتر شدن مداوم آن گردیده شدیداً مخالفت نموده و علیه آن مبارزه کرده است.

این نیز یکی از نقاط دیگر قوت شورای هماهنگی است که نه حکومت و نه رهبران تشکلهای حکومتی سر سازگاری با آن را دارند.

معلمان نیز مانند کارگران و کشاورزان و دیگر زحمتکشان و تهی دستان شهر و روستا به تنهایی و بدون حمایت از مطالبات عادلانه یک دیگر و سازمان دادن خود نمی توانند به خواسته های واقعی خود برسند و بطور مستمر از حقوق خود دفاع کنند. شورای هماهنگی که اهمیت قضیه را درک کرده است از ابتدا به آن توجه نموده و تلاش نموده و می نماید تا پیوندی با دانش آموزان و اولیای آنان و همچنین سایر گروه های مزد بگیر بوجود آورد. حکومت که بقای خود را در تفرقه میان ستمدیگان و عدالتخواهان می داند با هر تلاشی که در راستای ایجاد اتحاد و همبستگی و تشکل سازی باشد را می کوشد سرکوب و مانع از آن گردد. هم از این رو است که تلاشها و اقدامات رهبران شورای هماهنگی برای پیوند با گروه‌های اجتماعی دیگر و اولیای دانش آموزان از طرف رهبران تشکلهای حکومتی با خشم و غضب روبرو می شود و این تلاشها را به بهانه اینکه در "شان" معلم نیست نکوهش می کنند.

تهدیدات و اقدامات سرکوبگرانه که بییش از دو دهه است علیه رهبران شورای هماهنگی جریان داشته است و اکثر رهبران آن سالهای زیادی را در زندان گذرانده و یا از کار اخراج شده‌اند از این به بعد هم در صورتی که شرایط به حکومت فرصت بدهد، ادامه و حتی ممکن است تشدید هم بشود.

عامل موثری که می تواند مانع تداوم سرکوب شورای هماهنگی بشود به کنش و واکنش و حمایت بدنه جنبش معلمان و گسترش و تحکیم تشکلهای صنفی و کار سازمانگرانه بستگی دارد. معلمان و فرهنگیان بدون تشکلی همچون شورای هماهنگی که به یک تشکیلات اتحادیه‌ای نسبتاً سراسری فرا روئیده قادر نخواهند شد به خواسته هایشان دست بیابند. هم از این رو گسترش شعب شورای هماهنگی به شهرهایی که هنوز فاقد تشکل هستند و تقویت این شورا ضمانتی است برای دفاع از خواسته‌ها و حقوق سندیکایی فرهنگیان در حال و آینده. دفاع هیچ یک از گروه‌های مزد و حقوق بگیر از حقوق شان بدون داشتن اتحادیه و تشکل مستقل و مبارز در هیچ جای جهان ممکن نیست. حفظ هیچ دستاوردی نیز بدون تشکل ممکن نیست. ممکن است دولت به صورت تاکتیکی در اثر اعتراضات اخیر معلمان دست به عقب نشینی هایی هم بزند، اما اگر موفق به سرکوب شورای هماهنگی گردد، آنها را پس خواهد گرفت.

رژیم به بهانه شروع اعتصاب و اعتراض دو هفته پیش فرهنگیان رسول بدای را به زندان برگرداند و فشار را بر دیگر فعالین افزایش داد. اما در اثر فشار اجتماعی همین اعتراضات مجبور شد بدای را آزاد کند. در اعتراضات روز گذشته شعار معلم زندانی پرطنینتر از پیش شد و خواست آزادی زندانی سیاسی هم بر آن افزوده و همه گیر شد.

آزادی سایر معلمان زندانی و همچنین پذیرش سایر خواسته های معلمان با تداوم اعتراضات سازمان یافته و همبستگی میان معلمان و فرهنگیان است که میسر خواهد شد و نه با کشاندن اعتراضات در تالارها و سمینارها برای چانه زنی های تکراری و بی نتیجه. مذاکره زمانی کارایی پیدا می کند که توده‌ها در صحنه و خیابان حضور داشته باشند و به صورت تضمینی برای موفقیت نمایندگان شان که در حال مذاکره با مقامات دولتی هستند باشند. حکومت در صورتی که فشار خیابان پر زور باشد و نتواند بر آن غالب شود در مذاکره مجبور است عقب نشینی کند و تن به تعهداتی بدهد که در مشی چانه زنی زیر بار آنها نرفته و نخواهد رفت.

از مبارزه و مطالبات حق طلبانه معلمان و فرهنگیان حمایت کنیم!

برای آزادی معلمان، کارگران، دانشجویان و سایر زندانیان سیاسی و مدنی متحدانه مبارزه کنیم!

جنبش تعاونی در قرن 21 بخش دهم و پایانی
جان کرل

جنبش تعاونی امروزی قرن‌ها تاریخ را به دنبال خود دارد. در عین حال جنبش نوینی از یک نسل نو است. این جنبش، همچون هر جنبش اجتماعی دیگری، فراز و فرود دارد، سر برمی کشد و فروکش می کند. اهداف عمیق آن یک بار برای همیشه کسب نخواهند شد، زیرا جامعه مدام در حال تغییر است: تمام اهداف اجتماعی باید مدام تجدید گردند، و تمام جنبشهای اجتماعی باید از دوره های نوسازی گذر کنند.

جنبش اخیر اشغال کارخانه ها - ادامه

یکی از رویدادهای بسیار نویدبخش اخیر، همکاری بین اتحادیه کارگران متحد فولاد (USW) و بخش بین المللی تعاونی موندراگون (Mondragon International) است که در اکتبر سال 2009 اعلام شد. اتحادیه کارگران متحد فولاد بزرگترین اتحادیه آمریکای شمالی (امریکا و کانادا) است و تعاونی موندراگون، در باسک اسپانیا، بزرگترین گروه تعاونی های کارگری در جهان است. به گفته لئو دلبیو جرارد، مدیر بخش بین المللی اتحادیه نامبرده، "این دو سازمان در حال بررسی طرق ممکن تشریک مساعی شان اند، و هدف تبدیل تعاونی های اتحادیه ها به مدل تجاری قابل دوامی است که بتواند مشاغل آبرومندی ایجاد کند، کارگران را توانمند سازد و حامی اهالی ایالات متحده و کانادا باشد." جرارد ادامه می دهد: "مکرراً دیده ایم که وال استریت شرکت ها را با تخلیه نقدینگی و دارایی هایشان، اضمحلال مشاغل و تعطیل کردن کارخانه ها، شیرۀ جوامع را می مکد. ما به یک مدل کسب و کار جدید نیاز داریم که دست به سرمایه گذاری روی کارگران و روی جوامع بزند." خوسو اوگارتۀ،

رئیس مدیر بخش بین الملل موندراگون نیز می گوید: "دیدگاه‌های این دو مؤسسه، به عنوان مکمل‌های یکدیگر، می‌توانند شیوه‌های تولید در آمریکای شمالی را متحول کنند. ما احساس می‌کنیم این گام را با الهام و مبتنی بر مجموعه ارزش‌های مشترک خود با کارگران فولاد برمی‌داریم، که بارها و بارها ثابت کرده‌اند آینده متعلق به کسانی است که بینشها و ارزشها را با حیات انسانها پیوند می‌زنند و این هر سه را در اولویت قرار می‌دهند."

امروزه بسیاری از امکانات و تسهیلات تولیدی و کسب و کار در سراسر آمریکا عاطل مانده‌اند، و این در حالی است که بیکاری افزایش یافته است. دولت، آینده‌نوه‌های ما را به رهن گذاشته است تا با مابه ازای ناچیزی، سیستم بانکی را نجات دهد؛ آن هم عمدتاً همان بانک‌هایی که مالکیت تسهیلات تولیدی غیرفعال را در اختیار دارند. به نظر نمی‌رسد گام بزرگی باشد اگر دولت آمریکا، مثل مقامات شهر نیویورک، خود را "صاحب آخرین ملجاء" اعلام کند و درهای ده‌ها هزار کسب و کار تعطیل شده، کارخانه‌های خوابیده و گارگاه‌های بسته را، به ازای "تلاش منصفانه"، به روی تعاونی‌های کارگری باز کند. این اقدام محرک بزرگی است که اقتصاد به شدت به آن نیاز دارد.

نتیجه

جنبش تعاونی امروزی قرن‌ها تاریخ را به دنبال خود دارد. در عین حال جنبش نوینی از یک نسل نو است. این جنبش، همچون هر جنبش اجتماعی دیگری، فراز و فرود دارد، سر برمی‌کشد و فروکش می‌کند. اهداف عمیق آن یک بار برای همیشه کسب نخواهند شد، زیرا جامعه مدام در حال تغییر است: تمام اهداف اجتماعی باید مدام تجدید گردند، و تمام جنبشهای اجتماعی باید از دوره‌های نوسازی گذر کنند.

برخی از گرایشهای کنونی در جنبش تعاونی، که به جهاتی با جنبش تعاونی تاریخی و تا نه چندان پیشتر از این متفاوت اند، به اختصار چنین اند. جنبش تعاونی:

1. به رسالت خود دایر بر دموکراتیزه کردن محل کار بازگشته است؛
2. ساختارهای تجربی حاصل از تحولات اجتماعی را در جذب می‌کند؛
3. به عنوان بخشی از استراتژی رسالت‌مند سازمانهای غیرانتفاعی مختلف در درون آنها جا گرفته است؛
4. کاراکتر جهانی خود را بسط داده و با تبدیل به جنبشی بین‌المللی تأثیر نیرومندتری را بر جنبشهای ملی به جا گذاشته است؛
5. در کار برقراری اتحاد نزدیکی با جنبش کارگری است؛
6. از سوئی با دست زدن به اشغال اماکن، زمین، مؤسسات کسب و کار و کارخانه‌ها، به کنشگری "کنش مستقیم" روی آورده است؛
7. از سوی دیگر برای ایجاد فضای حمایتی و توانمندساز جهت توسعه تعاونی‌ها به جلب حمایت دولت اقدام کرده است؛
8. به عنوان بخشی از یک استراتژی بین‌المللی برای سازماندهی مجدد اقتصاد جهانی، که در آن تعاونی بخشی پایدار را تشکیل می‌دهد، و کمک به ایجاد اشتغال کامل برای بیکاران و به حاشیه رانده شدگان در سراسر جهان، مورد حمایت سازمان ملل متحد قرار گرفته است.

حق تشکل، اعتصاب و اعتراض باید تضمین شود!

برای متوقف نمودن تعرض حکومت و کارفرمایان به حقوق سندیکایی کارگران و مزدبگیران متحدانه مبارزه کنیم!

مقصر اصلی این جنایات دولت و پراکندگی کارگر است

صادق

متأسفانه تا وقتی که کارگر تشکل ندارد و خودش را متشکل و متحد نکرده باشد نباید انتظار داشته باشد که از این وضعیت جهنمی که برایش رژیم ستمگر و عدالت ستیز ایجاد کرده خلاصی پیدا کند. باید متشکل شد و به تشکلهای مستقل موجود پیوست و آنها را تقویت کرد و مبارزه برای رهایی را از طریق تشکلهای پیش برد.

این که هر روز خبر کشته و مجروح و معلول شدن چند کارگر در حین کار را در لابلای مطالب دیگر بخوانیم و ببینیم روز به روز تعدادشان بیشتر می شود بدبختانه به روالی تبدیل شده که از شدت تکرار دیگر کمتر وجدانی را عذاب می دهد.

تازه اینها تنها بخشی از حوادث و قربانیان آن هستند که در برخی رسانهها خبرشان منتشر می شود. بسیاری هستند که حتی خبرشان هم برای رسانهها یا ارزش و منفعت انتشار ندارند و یا به دست شان نمی رسد. کم تفاوتی نسبت به افزایش مداوم قربانیان حوادث کار به هر دلیل که باشد و عادت کردن به آن در گسترش این پدیده شوم بی اثر نیست.

البته تقصیر اصلی به عهده نهادهای دولتی و حکومتی و کارفرمایان و قاضی هایی است که با عملکرد خود این وضع را به وجود آورده اند، اما اطلاع رسانی و پرداختن به آن در رسانهها بخاطر نقش و تأثیری که رسانهها در افکار عمومی دارند می تواند عوامل اصلی این حوادث را که بسیار از آنها قابل اجتناب هستند و ادار به تجدید نظر در رفتارشان کند و از شمار حوادث بکاهد.

خاصه اینکه گاه به گاهی خبر های تکان دهنده ای، همچون رها کردن جنازه تعدادی از قربانیان توسط کارفرمایان در اطراف شهر منتشر می شوند که وجدان هر انسانی به استثنای عوامل این گونه اعمال جنایتکارانه و ضد انسانی را چنان به درد می آورد که از انسان بودن خود دچار شرم می شود.

دوستی که مهندس ساختمان است چند ماه پیش می گفت یکی از پیمانکاران ساختمانی یکی از کارگران اش را که اهل افغانستان بود و پس از سقوط از ارتفاع یک پای او شکسته شده بود ابتدا بجای رساندن به بیمارستان به آلودگی که در اطراف شهر با چند تن دیگر همکاران اش اجاره کرده بودند، می رساند و با کلی تهدید و سفارش و وعده، به او که از درد پا آرام و قرار نداشته می گوید اگر داستانی را که او برای شکستن پای او درست کرده در بیمارستان بگوید وی را به بیمارستان می برد و هزینه درمان اش را هم می پردازد و اگر نپذیرد او را به حال خودش رها خواهد کرد. جوان بیچاره و بی پناه که نه بیمه و نه وضعیت مالی مناسبی داشته به ناچار پیشنهاد کارفرما را می پذیرد.

من تا مدتها نسبت به صحت این واقعه شک و تردید داشتم و باورکردن این همه پستی و رذالت از طرف یک انسان نمای بی وجدان و عاطفه، برایم دشوار بود و مدتی طولی کشید که بفهمم قضیه صحت داشته و موارد خیلی بدتر از این هم هر از چند گاهی اتفاق می افتد. که بر آن به شکلی سرپوش می گذارند

در یکی از روزهای همین هفته بعد از خواندن جزئیات یک حادثه کاری دیگر در خبرگزاری ایلنا که موجب کشته و مجروح شدن ۷ کارگر شده بود، در روزنامه اعتماد گزارش تکان دهنده دیگری خواندم که تکانهنده تراز خبرها و شنیده های پیشین من بود و برای من! اولین گزارش در نوع خود بود. در حین خواندن گزارش متوجه شدم که تعدادی از مسئولین نهادهای ذیربط دولتی هم از آن خبر دارند

در بخشی از گزارش که این هفته در روزنامه اعتماد منتشر شد می خوانیم

سالانه ۱۳۰۰ کارگر قربانی سوختگی الکتریکی، قطع عضو و تبدیل به «معلول» می شوند"

بعضی از قربانیان، از اتباع کشورهای دیگر هستند و طبق گفته پزشکی قانونی و وزارت نیرو، برخی کارفرمایان برای فرار از دیه "مسئولیت و پاسخگویی قضایی، برخی اجساد را در بیابان های اطراف تهران رها می کنند

گزارشگر در مورد نتیجه و علل این حوادث می نویسد.

به گفته شادنوش مدیرکل دفتر مدیریت پیوند و بیماری های خاص وزارت بهداشت "

سالانه از مجموع ۳۰۰ الی ۴۰۰ هزار مورد سوختگی در کشور، حدود ۲ هزار مورد، سوختگی الکتریکی است که از سوختگی های " شدید محسوب شده و می تواند به قطع یک تا دو عضو بدن قربانی هم منتهی شود. آمار بالای سوختگی با برق و ادوات الکتریکی در کشور، یک دلیل مشخص دارد؛ ناامنی محیط های کاری و بی توجهی کارفرما و کارگر به ضرورت های ایمنی. فاطمی تاکید می کند که سالانه حدود ۱۳۰۰ نفر از قربانیان سوختگی الکتریکی، زیر تیغ جراحی می روند تا دست یا پای آنها؛ اعضای که بیشترین آسیب "سوختگی را دارد قطع شده و این جمع به خیل افراد دارای معلولیت اضافه شوند

آنهايي هم کشته نمی شوند و معلول می شوند در واقع آدمهایی هستند که خیلی هایشان بیمه نبوده و اکثرا برای شرکتهای پیمانکاری کار سود محور کار می کرده اند، که حساب و کتابی در کارشان نیست و در نهایت با دادن یک خسارت ناچیز "دیه" سر و ته قضیه را بهم می آورند تا هر سال عده بیشتری را قربانی زیاده خواهی و قانون شکنی های ضد انسانی خود کنند

اما از این پیمانکاران جنایتکار تر و ضد انسانتر مدیران ارشد نهادهای دولتی همچون وزارت کار و تامین اجتماعی و ناقضیانی هستند، که به وظیفه قانونی شان که نظارت بر اجرای قوانین و مجازات واقعی قانون شکنان و جنایتکاران هستند عمل نمی کنند و راه را برای تکرار و افزایش این حوادث که شکل جنایت به خود گرفته باز گذاشته اند

در قانون کار مقرراتی برای رعایت ایمنی و بهداشت محل های کار و مجازاتی برای خاطیان در نظر گرفته شده. در صورت اجرای دقیق این قوانین حداقل نیمی از حوادث کاهش پیدا می کرد

و اگر قانون بیمه اجباری برای همه کارفرمایان به اجرا گذاشته می شد، افراد معلول و دیگر آسیب دیدگان می توانستند طبق قانون کار و تامین اجتماعی حداقل از مستمري از کار افتادگی بهره مند شوند

هم اکنون بیش از نیمی از کارگران ساختمانی فاقد بیمه حتی درمانی هستند. با این حال مجلس و دولت حاضر به بیمه کردن آنان نیستند. این در حالی است که بیشتر آمار حوادث کار مربوط به بخش ساختمان است. نه کارگر را بیمه می کنند و نه اگر کشته و معلول شد مخارج بازماندگان شان را تامین می کنند. در کارهای رسمی هم یواش یواش دارند بیمه را حذف می کنند. کارفرمایان هم که اکثرشان خودی های رژیم هستند به پشت گرمی آنان و چرب کردن ریش و سبیل چند نماینده مزدور مجلس و امام جمعه و فرماندار، حق بیمه کارگران شان را پرداخت نمی کنند و دولت مزدور نیز هر از چندی بدهی آنها را میبخشد

اگر سندیکا و تشکل مستقل و واقعی در محل های کار ایجاد می شد، یقین بدانیم که بسیاری از این حوادث و جنایات پیش نمی آمد. مدیران دولتی و نا قاضیان فاسد قادر نبودند، بر قانون شکنی ها چشم خود را ببندند. قانون کار و تامین اجتماعی بدون وجود اتحادیه و تشکلی که بتواند اجرای قوانین را تضمین کند، ملعبه دست کارفرما و دولت خواهد شد و به هیچ گرفته خواهد شد

متأسفانه تا وقتی که کارگر تشکل ندارد و خودش را متشکل و متحد نکرده باشد نباید انتظار داشته باشد که از این وضعیت جهانی که برایش رژیم ستمگر و عدالت ستیز ایجاد کرده خلاصی پیدا کند. باید متشکل شد و به تشکلهای مستقل موجود پیوست و آنها را تقویت کرد و مبارزه برای رهایی را از طریق تشکلهای پیش برد

از مبارزه کارگران و مزدبگیران شاغل و بازنشسته برای افزایش دستمزد و حقوق حمایت کنیم! علیه تبعیض جنسی و هر نوع تبعیض دیگر در محل های کار مبارزه کنیم!

گذر و نظری بر رویدادهای کارگری هفته
جنگ کارگری

این بار دایره تلاشها برای جلوگیری از برگزاری موفقیت آمیز محدود به نهادهای سرکوب نبود. برای جلوگیری از این حرکت برخی از عناصر تشکلهای وابسته به حکومت را وسیعتر از گذشته به میدان آورده بودند. این افراد همانهایی بودند که با خیابانی کردن مبارزات مطالباتی به بهانه های مختلف همواره مخالف و به چانه زنی با بالایی ها اعتقاد دارند. اغراق نیست اگر گفته شود این تشکلهای که حکم کبریت بی خطر برای حکومت را دارند آرزوی ناکامی این فراخوان را داشته و دارند. زیرا کامیابی حرکت های خیابانی و استقبال فرهنگیان از فراخوان شورای هماهنگی، به منزله شکست مش آنان و توده گیر شدن مشی مبارزه خیابانی و از پائین است که توسط شورای هماهنگی دنبال می شود.

استقبال گسترده از فراخوان شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان

معلمان و فرهنگیان در ۱۰۴ شهر کشور در ۲ دیماه بنا به فراخوان شورای سازماندهی تشکلهای فرهنگیان به خیابان آمدند تا اعتراض خود نسبت به سرهم بندی کردن طرح رتبه بندی توسط مجلس و دولت را اعلام و بر ادامه مبارزه شان تا رسیدن به خواسته هایشان تاکید مجدد کنند. همسان سازی حقوق بازنشستگان و آزادی معلمان زندانی علاوه بر رتبه بندی واقعی از خواسته های دیگر فرهنگیان در تجمع های روز گذشته آنها بودند.

شرکت گسترده فرهنگیان در تجمع های دوم دیماه به رغم همه تهدیدات و توطئه هایی که از طرف نهادهای امنیتی و سرکوب برای جلوگیری از برگزاری آن صورت گرفت حاکی از عزم جزم معلمان برای پیگیری مطالبات به حق آنهاست. هم از این رو بود که تلاشهای متعدد نیروهای سرکوبگر برای برهم زدن تجمع ها ناکام ماند و امنیتی ها حتی بواسطه سازمانگری بسیار خوب اعتراضات و جلوگیری معلمان از بازداشت همکارانشان نتوانستند همه افرادی را که نشانه کرده بودند شکار کنند و همه آن کسانی را هم که بازداشت کرده بودند پس از اتمام تظاهرات آزاد کردند.

در شیراز و تهران و پاره های شهرهای دیگر برخورد های خشونت آمیزی از طرف نیروهای مامور سرکوب برای برهم زدن تجمع ها انجام گرفت که تاثیری در عزم و روحیه شرکت کنندگان در تجمع ها و تداوم اعتراض آنها نداشت.

بنا به گزارش سازمانگران اعتراضات این بار نیز حضور و تاثیر زنان در تجمع ها گسترده تر از پیش بود. بهمین خاطر این بار تعداد زیادی مامور زن آموزش دیده امنیتی را برای برخورد با زنان فرهنگی بسیج کرده بودند که البته نتوانستند نتیجه‌ای از آن بگیرند.

این بار دایره تلاشها برای جلوگیری از برگزاری موفقیت آمیز محدود به نهادهای سرکوب نبود. برای جلوگیری از این حرکت برخی از عناصر تشکلهای وابسته به حکومت را وسیعتر از گذشته به میدان آورده بودند. این افراد همانهایی بودند که با خیابانی کردن مبارزات مطالباتی به بهانه های مختلف همواره مخالف و به چانه زنی با بالایی ها اعتقاد دارند. ا عراق نیست اگر گفته شود این تشکلهای که حکم کبریت بی خطر برای حکومت را دارند آرزوی ناکامی این فراخوان را داشته و دارند. زیرا کامیابی حرکت های خیابانی و استقبال فرهنگیان از فراخوان شورای هماهنگی، به منزله شکست مش آنان و توده گیر شدن مشی مبارزه خیابانی و از پائین است که توسط شورای هماهنگی دنبال می شود.

پیداست که عقب نشینی حکومت در مقابل چنین اعتراضاتی یک شبه انجام نخواهد گرفت، با این همه مبارزه خیابانی توده‌ای در تداوم خود نهایتاً پیروز خواهد شد و راه موثرتر و میدانی پهناورتر از خیابان برای مبارزات مطالباتی متصور نیست.

خواسته هایی اعتراضات خیابانی فرهنگیان و معلمان در دوم دیماه به نقل از کانال شورای هماهنگی

رتبه‌بندی‌شاعلان، حداقل هشتاددرصد، حقوق‌هیات‌علمی

همسان‌سازی واقعی بازنشستگان

آزادی معلمان در بند

آموزش رایگان و باکیفیت برای همه

بودند.

آزادی رسول بدایق

در این هفته بواسطه اعتراضات و فعالیت های گسترده معلمان و فرهنگیان و تشکلهای آنان و همچنین اعتراض اتحادیه های کارگری بین المللی و نهادهای کارگری و دمکراتیک ایرانی و بازتاب آن در رسانه های مختلف، رژیم ناچار به آزاد کردن رسول بدایق شد. آزادی بدایق در شرایطی اتفاق افتاد که سه روز پیش از آزادی او مسئولین قضایی حاضر به پذیرش وکیل آقای بدایق نشده بودند و یک هفته پیشتر رسانه های امنیتی مشغول پرونده سازی برای شورای هماهنگی و رهبران آن بودند.

در اجتماعات اعتراضی ۲ دیماه نیز به رغم آزادی بدایق فریاد معلم زندانی آزاد باید گردد برای آزادی سایر معلمان زندانی طنین انداز شد. به راستی اگر راهی برای آزادی زندانیان سیاسی و مدنی وجود داشته باشد، همین اعتراضات توده‌ای مطالباتی خیابانی است.

بزرگترین خصوصی سازی در تاریخ ایران توسط دولت رئیسی رقم خورد

دنیای اقتصاد در میانه این هفته به نقل از حسین قربانزاده رئیس سازمان خصوصی سازی از تصویب بزرگترین مزایده در تاریخ ایران! :خبر داد و و با استناد به گزارش خبرگزاری فارس نوشت

حسین قربانزاده رئیس سازمان خصوصی‌سازی گفت: در سیصد و هشتاد و یکمین جلسه هیات واگذاری، عرضه بزرگترین مزایده " تاریخ ایران تصویب شد. واگذاری ۱۸ درصد سهام باقی مانده دولت در شرکت هلدینگ پتروشیمی خلیج‌فارس در هیات واگذاری مصوب شد. باتوجه به ارزش بالای این شرکت، این عرضه بزرگترین مزایده تاریخ بورس و سازمان خصوصی‌سازی خواهد بود. وی گفت: در "...جلسه هیات واگذاری، مقرر شد این سهام در سه بلوک یک، دو و ۱۵ درصدی در قالب مزایده در بورس عرضه شود

از مدتها پیش معلوم شده بود که خصوصی سازی یا به واقع خودمانی سازی اموال عمومی توسط دولت رئیسی شتاب خواهد گرفت و به بهانه کمبود بودجه و جبران بخشی از آن تقریباً دار و ندار کشور زیر پوشش خصوصی سازی توسط وابستگان و حامیان حکومت به غارت خواهد رفت.

گزارش رئیس سازمان خصوصی سازی جای کمترین تردیدی در این مورد باقی نمی گذارد که واگذاری ها از واحد های کلان اقتصادی متعلق به بخش عمومی شروع شده است و مراحل نهایی خود را می گذراند. پیداست که در این دوره سهم شیر از واگذاریهای جدید نصیب همان هایی خواهد شد که مسئولیت های مهم و تصمیم ساز را به محض تشکیل دولت بین دامادها و بستگان خود تقسیم کردند.

تجمع کارگران پتروشیمی فارابی

بنا به گزارش کانال سازماندهی کارگران پیمانی نفت

تجمع اعتراضی کارگران در پتروشیمی فارابی

روز ۲۷ آذر کارگران پتروشیمی فارابی در اعتراض به عدم اجرای طرح طبقه‌بندی مشاغل و سطح نازل حقوق‌هایشان دست به تجمع اعتراضی زدند. پرداخت فوق‌العاده کارگاهی، افزایش مبلغ ساعت اضافه کار و حق شیفت از دیگر مطالبات این کارگران است. همچنین برخی از کارگران که پیش از موعد بازنشسته شده‌اند ماهیست که حقوقشان پرداخت نشده است. بنا بر خبرها مدیران شرکت نه فقط مزد کارگران را افزایش نداده‌اند بلکه حقوق و مزایای آنان را کسر کرده‌اند و پاسخ کارگران را هم با تهدید به اخراج می‌دهند. در اعتراض به این وضعیت همکاران ما در این روز بار دیگر دست به اعتراض زدند. در پاسخ به اعتراض آنان تلاش کرده‌اند نیروهای دیگر را جایگزین کنند. این شرکت تابعه شستا است و در منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی بندر امام مستقر است

اعتصاب رانندگان شرکت نفت و گاز پارس جنوبی در عسلویه

در روز ۲۹ آذر رانندگان شرکت نفت و گاز پارس جنوبی در عسلویه در اعتراض به عدم پرداخت مطالبه معوقه خود دست به اعتصاب زدند.

بنا به گزارش دیگری که در این کانال انتشار یافت

تجمع اعتراضی نیروهای آموزشی شرکت بهره‌برداری گچساران

روز دوشنبه ۲۹ آذرماه، شماری از نیروهای آموزشی شرکت بهره‌برداری گچساران در اعتراض به عدم استخدام و بلا تکلیفی هشت ساله آنها در این شرکت در مقابل ساختمان این شرکت تجمع کردند

تجمع کارگران کرمان خودرو در اعتراض به رد نشدن حق بیمه

کارگران کارخانه کرمان خودرو در اول دی ماه در اعتراض به رد نشدن حق بیمه مربوط بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور با برپایی تجمع اعتراضی خواستار پرداخت ۴ درصد حق بیمه ویژه بازنشستگی کارهای سخت و زیان آور توسط کارفرما به منظور استفاده از این حق خود شدند

خشم کارگران زمانی بالا گرفت که متوجه شدند تعدادی از مدیران شرکت با ۲۰ سال سابقه با استفاده از این قانون بازنشسته شدند ولی به جهت اینکه کارفرما حق بیمه کارگران برای استفاده از این حق را پرداخت نکرده‌اند که به اندازه مدیران سابقه کار دارند از حق خود محروم شده‌اند. مدیر روابط عمومی به خیرگزاری اینها گفته است طبق ضوابط و آیین نامه وزارت کار رفتار کرده است. این گفته به این معنی است که کار مدیران از نظر کارفرما و وزارت کار سخت و زیان آور محسوب شده و مدیران از این قانون بهره‌مند شده‌اند، اما کارکنان که کار تولید را انجام می‌دهد کارشان سخت و زیان آور به حساب نمی‌آید

تجمع و راهپیمایی کارگران شرکت واحد مقابل شهرداری تهران

به گزارش کانال سندیکای واحد ۲۰۰ نفر از رانندگان و کارگران شرکت واحد در ۲۸ آذر در اعتراض به امتناع مدیریت شرکت واحد از تجدید نظر در طرح طبقه بندی مشاغل که مدت‌هاست یکی از خواسته های کارگران است تجمع و راهپیمایی نموده و خواستار انجام بازنگیری در طرح طبقه بندی و رسیدگی به سایر خواسته هایشان شدند. کارگران و رانندگان معترض در تجمع شان شعار های در پیوند با مطالبات شان سر دادند

شورای اسلامی شرکت واحد به جای حمایت از خواسته های کارگران با نوشتن نامه و زدن اتهامات امنیتی به معترضین و سندیکا و پرونده سازی برای شرکت کنندگان در اجتماع اعتراضی حرکت آنان را محکوم کرد. گفتنی است این شورا که تحت حمایت وزارت کار و مدیریت شهرداری و نیروهای سرکوبگر قرار دارد، تا کنون نه تنها در هیچ یک از اعتراضات مطالباتی کارگران شرکت نداشته بلکه

همواره جانب مدیران را گرفته است. اعضای شورای اسلامی که دشمنی ویژه‌ای با سندیکای واحد دارند، از هیچ اقدامی برای از میان برداشتن سندیکای واحد دریغ نورزیده است. کانال سندیکای واحد همراه با گزارش مبسوطی از اقدام توطئه گرایانه اخیر شورای اسلامی متن نامه آنان در این خصوص را منتشر کرد که در این کانال در دسترس است

ادامه اعتراضات کارگران معدن سنگ آهن بافق

اعتراض کارگران معدن بافق که برای مدتی در اثر وعده‌های داده شده به کارگران متوقف شده بود از ۳۰ آذرماه با انتصاب مدیر عامل جدید برای سنگ آهن بافق با برپایی تجمع اعتراضی از سر گرفته شد. مدیر عامل جدید که توسط مدیر عامل صندوق بازنشستگی فولاد مالک سنگ آهن بافق منصوب شد مجتبی حمیدیان نام دارد

کارگران نگران آن هستند که مدیر عامل جدید که ظاهراً برای کارگران عملکرد و سابق اش شناخته شده است رفتار نامناسبی با آنان در پیش بگیرد

گفتنی است که اعتصاب و اعتراضات گسترده‌ای هنگام واگذاری این معدن به صندوق بازنشستگی فولاد صورت گرفت که با وعده اجرا شدن خواستهای کارگران توسط مالک جدید و با دخالت مسئولین دولتی پایان یافت. از نظر کارگران گویا انتصاب مدیریت جدید خلف وعده محسوب می شود

فراخوان سریداران و خدمتگزاران مدارس به تجمع برای افزایش حقوق و همبستگی از معلمان و فرهنگیان

سریداران و خدمتگزاران مدارس در این هفته با انتشار فراخوانی نسبت به بی توجهی مجلس در بحث رتبه بندی به حقوق شان خواستار طرح خواستهای خود توسط شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان شدند. آنها ضمن حمایت از خواستهای فرهنگیان و شورای هماهنگی گفته‌اند در تجمع‌های اعتراضی در کنار فرهنگیان خواهند بود. در قسمتی از نامه اعتراضی سریداران خطاب به مجلس گفته شده:

ما به عنوان جمعی از سریداران و خدمتگزاران کشوری اعلام می‌کنیم به مصوبه اخیر مجلس در مورد رتبه‌بندی اعتراض شدید داریم " مگر ما سریداران و خدمتگزاران در سرما و گرما در کنار معلمان عزیز در مدرسه حضور نداریم؟ مگر ما جز پرسنل مدرسه نیستیم؟ " مگر ما خانواده نداریم؟ مگر تورم بر زندگی ما تاثیر ندارد؟ چرا حق ما را ندیده می‌گیرید؟

ادامه اعتراضات بازنشستگان فولاد در شهرهای مختلف

بازنشستگان فولاد بار دیگر در یکشنبه ۲۸ آذر ماه در شهرهای اصفهان و اهواز تجمع و خواستار اصلاح همسان سازی حقوق و مستمری های شان شدند. بازنشستگان که از نحوه اصلاح همسان سازی حقوق شان ناراضی و خشمگین بودند، همچنین خواستار بیمه درمانی رایگان شدند. گفتنی است مطابق اطلاعات منتشر شده قیمت دارو ها در ماه های اخیر چهار تا پنج برابر افزایش یافته و بخش عمده مستمری ها را می بلعد و این خود به تنهایی نقش زیادی در فقیرتر شدن بازنشستگان داشته است

دخالت نابجا در امور شورای هماهنگی تشکلهای صنفی

متأسفانه در این فضایی که برای تخطئه و سرکوب شورای هماهنگی به راه افتاده عده قلیلی نیز که خود را چپ می دانند و گویا سوراخ دعا را گم کرده‌اند در اتاق های مجازی که معلمان تشکیل می دهند صحبت‌هایی می کنند که حکم گزک دادن دست دشمن را دارد. وقتی هم مسئولین اتاقها از آنان درخواست می کنند که خارج از موضوع صحبت نکنند و حرفهایی نزنند که برای شان مشکل درست کنند، توجه نمی کنند. آنها تصور می کنند که رهبران تشکلهای معلمان گویا افراد کم اطلاعی هستند که بدون نصایح و رهنمودهای عجیب و غریب این عده نمی توانند امورات شان را پیش ببرند. عجیب آنکه درست بعد از اتهامات ناروای کیهان و مشرق نیوز به رهبران شورای هماهنگی، حرفهایی از جانب این عده قلیل که ظاهراً رسالت ارشاد دیگران را برای خود قائل اند مطرح می شود که در خدمت اتهامات کیهان و امثالهم می باشد

دولت باید به همه بیکاران حقوق بیکاری پرداخت کند!

از مبارزه کارگران و مزدبگیران علیه کار پیمانی و شرکتی و قراردادهای موقت کار حمایت کنیم!

دیدار با رسول بداقی بعد از رهایی از زندان

به گزارش کانال شورای هماهنگی تشکلهای صنفی فرهنگیان، در روز جمعه، سوم دی ماه ۱۴۰۰، جمعی از فرهنگیان شاغل و بازنشسته به همراه، وکلا، فعالان کارگری، فعالان حقوق کودکان، زنان، دانشجویان، بازنشستگان تامین اجتماعی، زندانیان سیاسی سابق و... با رسول بداقی و خانواده وی دیدار نمودند.

در این دیدار نماینده اعضای انجمن صنفی فرهنگیان شاغل و بازنشسته کرمانشاه و اعضای سندیکای رانندگان اتوبوسرانی، کانون صنفی معلمان، وکلا، زنان، بازنشستگان و تعدادی از حضار بر همبستگی اقشار اجتماعی تا تحقق مطالبات تاکید نمودند.

کشته شدن ۱۲ کارگر در جاده اهواز به خرمشهر

اسامی کشته شدگان تصادف خودرو حامل کارگران در جاده اهواز-خرمشهر
مالك بالدي، عماد بالدي، جنگي بالدي، محمد بالدي، حاتم بغلاني، سعيد بالدي، فاخر بالدي، حليم بالدي، عبدالرضا بالدي، نزار بالدي
اين عزيزان قربانيان جاده های مرگبار و اتوبوس های اسقاطی ای هستند که پیمانکاران مفتخور به ایاب و ذهاب کارگران اختصاص داده
اند. یاد این عزیزان گرامی باد. یاد آنها را با اعتراض به این جنایت آشکار که همواره تکرار میشود گرامی بداریم
منبع: کانال تلگرامی شورای سازماندهی کارگران پیمانی نفت

* برای تماس با نشریه "جنگ کارگری" می توانید با آدرس زیر تماس بگیرید:

sabosob@gmail.com

* "جنگ کارگری" نشریه گروه کار کارگری حزب چپ ایران (فدائیان خلق) را

می توانید در آدرس زیر ببینید:

<https://bepish.org/taxonomy/term/457>